

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 26CoP/31/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315203033  
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2315203033.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu Mgr. Jozefa Mačēja a sudcov JUDr. Kataríny Slováčkovej a JUDr. Daniela Ilavského v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: M. L., nar. X. T. XXXX, bytom u matky, zast. kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, matky: W. C., nar. XX. T. XXXX, bytom A., G. XXXX, zast. advokátom: JUDr. Vladimír Vágó, Galanta, Bratislavská 47/59 a otca: M. L., nar. X. J. XXXX, bytom N. F. XXX, o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 26. mája 2015, č. k. 12P 45/2015-87, takto

### **r o z h o d o l :**

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Nariaďuje súdu prvého stupňa vykonanie opravy záhlavia rozsudku a to v časti označenia kolízneho opatrovníka maloletého.

### **o d ô v o d n e n i e :**

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa I. zvýšil výživné na maloleté dieťa zo sumy 50 eur mesačne na sumu 120 eur mesačne od 19. februára 2015, II. zročné výživné za obdobie od 19. februára 2015 do 26. mája 2015 v sume 235 eur povolil otcovi zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach po 10 eur splatných spolu s bežným výživným po právoplatnosti rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok, III. rozhodol, že tým sa mení rozsudok Okresného súdu Galanta č. k. 13P/101/2010-61 zo 14. júla 2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 23CoP/54/2010-95 z 15. decembra 2010 a s opravným uznesením Okresného súdu Galanta č. k. 13P/101/2010-102 z 5. januára 2011 v časti úpravy rozsahu vyživovacej povinnosti otca na maloletého M. a IV. žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil použitím ust. § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 a 3 ZoR (zákon č. 36/2005 Z.z. Zákon o rodine v znení neskorších zmien a doplnení), § 160 ods. 1 a § 163 ods. 1 O.s.p. (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zmien a doplnení) a vecne majú z vykonaného dokazovania za preukázané a nesporné, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa ako aj jeho rodičov konštatujúc, že mal. M. je od posledného rozhodovania súdu vo veci výživného starší takmer o 5 rokov (kým v čase pôvodného rozhodovania mal 12 rokov, ukončil 5. ročník základnej školy, t.č. má 16 rokov a 10 mesiacov a navštevuje 1. ročník strednej školy) zohľadniac skutočnosť, že výdavky na krytie jeho odôvodnených potrieb vzrástli v súvislosti s jeho vekom, fyzickým rastom, zdravotnou starostlivosťou a najmä nástupom na strednú školu resp. výkonom školskej dochádzky a to vo všetkých oblastiach jeho života, posúdiac takúto zmenu ako objektívnu zmenu pomerov na jeho strane na ktorú je potrebné pri rozhodovaní prihliadnuť. Ďalej konštatujúc zmenu pomerov na strane oboch rodičov maloletého, ktorá sa na strane matky prejavuje najmä v tom, že táto je po skončení riadnej materskej

dovolenky bez príjmu (čerpá neplatenú materskú dovolenku) z dôvodu zabezpečovania starostlivosti o jej ďalšie maloleté dieťa (mal. D. C., nar. X. G. XXXX), ktoré nie je možné z kapacitných dôvodov umiestniť v predškolskom zariadení. U otca maloletého konštatujúc zmenu pomerov najmä z dôvodu jeho spolužitia v domácnosti so zamestnanou partnerkou, spoločným maloletým synom J. L. nar. XX. L. XXXX a plnoletým synom jeho partnerky v rodinnom dome, ktorého je podielovým spoluvlastníkom a pre prípad určenia rozsahu jeho vyživovacej povinnosti k mal. M. zohľadniac skutočnosť, že otec maloletého má od januára 2015 živnosť pozastavenú s tým, že od mája 2015 má uzatvorenú dohodu o vykonaní práce, z ktorej však v čase rozhodovania súdu prvého stupňa príjem nevykazoval. Z dôvodu, že nie je evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie potom dôvodiac potrebou hľadiť na neho ako na osobu dobrovoľne nezamestnanú, u ktorej pri určení výživného je potrebné vychádzať z predpokladanej schopnosti dosiahnuť príjem minimálne v rozsahu mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve v SR, ktorá v roku 2014 dosiahla úroveň 858,- eur a potom vychádzajúc z takejto mzdy vidiac potrebu určiť výživné na maloletého M. v sume 120 eur mesačne (ktorá suma predstavuje len 14% z takto predpokladaného príjmu otca), hoci podľa ustálenej rozhodovacej súdnej praxe má výživné na všetky výživou oprávnené deti povinného rodiča predstavovať sumu rovnajúcu sa 25 až 30% z jeho príjmu. Pri určení výživného zo strany otca súd zohľadnil aj skutočnosť, že otcovi v roku 2013 zanikla vyživovacia povinnosť k dcére P. na ktorú bol povinný prispievať súdom určeným výživným 70 eur mesačne a že okrem vyživovacej povinnosti k mal. M. má vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu vo veku 5 rokov, ktoré s ním žije v spoločnej domácnosti avšak nemá preukázateľne také odôvodnené potreby ako maloletý M.. Pri rozhodovaní o výške výživného vychádzal jednak z veku a odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa ale aj z možností, schopností a majetkových pomerov rodičov a ďalej zohľadnil, že otec svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému síce riadne plní avšak inak sa na jeho výdavkoch (okrem sporadicky poskytovaných drobných finančných darov nepodieľa). Z dokazovania mal ďalej za preukázané, že o maloletého sa stará výlučne osobne resp. (pri tak nízkom výživnom zo strany otca) aj finančne len matka, pričom kompenzuje svoj finančný príspevok na jeho výživu sčasti aj svojou osobnou starostlivosťou o dieťa. Za takejto situácie potom súd prvého stupňa uzavrel, že pokiaľ otec prispeje na výživu maloletého M. sumou 120,- eur mesačne matka finančne aspoň sumou 60,- eur mesačne (s tým, že druhú polovicu výšky výživného vykompenzuje svojou osobnou starostlivosťou o dieťa) a pripočíta sa k tomu aj suma rodinných prídavkov vyplácaná na maloleté dieťa spolu vo výške 23,52 eur mesačne, vytvorí sa tak dostatok finančných prostriedkov na krytie odôvodnených osobných potrieb maloletého M.. Keďže účinnosť zmeny výšky výživného súd stanovil počnúc dňom 19. februára 2015 (deň doručenia návrhu matky na zvýšenie výživného súdu prvého stupňa), zohľadniac reálne platby otca na výživu maloletého v sume 50 eur mesačne vznikol otcovi nedoplatok na už zročnom výživnom za obdobie od 19. februára 2015 do 26. mája 2015 vo výške 235 eur, ktorú sumu uložil otcovi zaplatiť k rukám matky maloletého v pravidelných mesačných splátkach po 10 eur spolu s bežným výživným až do zaplatenia po právoplatnosti rozsudku pod hrozbou straty výhody zo splátok, vidiac takúto výšku splátok za primeranú potrebám dieťaťa ako aj celkovej finančnej situácii otca. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zmien a doplnení) keďže v tomto prípade išlo o vec starostlivosti súdu o maloleté deti, ktoré konanie sa mohlo začať i bez návrhu.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie otec s návrhom na jeho zmenu určením výživného na mal. M. v sume 70 eur mesačne. V odvolaní namietal, že v čase keď mal pozastavenú živnosť sa nezaevidoval na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie z dôvodu, aby mohol vo vykonávaní živnosti kedykoľvek pokračovať a okrem toho to považoval za zbytočné, nakoľko prácu si hľadal sám a nevznikol mu nárok na dávku v nezamestnanosti. V tejto súvislosti ďalej dôvodil, že od 13. mája 2015 má uzatvorenú dohodu o vykonaní práce s hodinovou mzdou 2 eurá, z ktorej mzdy potom nie je schopný ani zďaleka dosiahnuť taký príjem, z akého vychádzal súd prvého stupňa pri určení výšky výživného. Podľa jeho názoru, matka maloletého sa zámerne nevrátila do zamestnania (pre jej dlhodobú neochotu živiť sa vlastnou prácou), keďže podľa jeho vedomostí v materských školách je zaužívaná prax prednostne prijímať okrem školopovinných detí aj trojročné deti zamestnaných rodičov. Materskú dovolenku si predĺžila len na základe informácií o takejto možnosti získaných zo zdravotnej poisťovne. Súd prvého stupňa prihliadol len na príjem jeho partnerky, pričom nezohľadnil jej výdavky na jej syna z predchádzajúceho vzťahu, ktoré sú neporovnateľne vyššie ako na dieťa ktoré nenavštevuje ani materskú školu a to najmä ak toto dieťa nemá žiaden príjem, nakoľko výplata sirotského dôchodku bola zastavená z dôvodu, že rozsudok ktorým bol jeho otec vyhlásený za mŕtveho bol Okresným súdom Dunajská Streda zrušený, dôvodil ďalej otec maloletého. Výživné v rozsahu 120 eur mesačne na mal. M. považoval za neprimerané aj z dôvodu, že sumu 70 eur ktorou predtým platil výživné dcére P. počas

jej stredoškolského štúdia, teraz súd prvého stupňa v podstate priznal maloletému M. neberúc do úvahy, že za posledných 5 rokov vzrástli jeho výdavky aj na mal. J., ktorý začal navštevovať materskú školu.

Matka a kolízny opatrovník odvolacie návrhy nepodali.

Kolízny opatrovník navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba, účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ustanovením § 81 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie otca dieťaťa nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny a je dôvodné ho v celom rozsahu potvrdiť (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.). Rozsudok odvolacieho súdu bol verejne vyhlásený dňa 23. februára 2015 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 12P 45/2015 je návrh matky maloletého na zvýšenie výživného zo strany otca na maloletého M. L., nar. X. T. XXXX.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bol zmenený rozsudok Okresného súdu Galanta zo 14. júla 2010 č.k. 13P 101/2010-61 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava z 15. decembra 2010 č.k. 23CoP 54/2010-95 a s opravným uznesením Okresného súdu Galanta z 5. januára 2011 č.k. 13P/101/2010-102 v časti určenia rozsahu vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa a to zvýšením výživného zo strany otca z pôvodnej sumy 50 eur mesačne na sumu 120 eur mesačne počnúc dňom 19. februára 2015, ako aj rozhodnutia súdu prvého stupňa o výške a splatnosti zročného výživného počítaného za obdobie od 19. februára 2015 do 26. mája 2015.

Podľa § 219 ods. 1 a ods. 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Správnym bol v prvom rade jeho záver o tom, že od poslednej úpravy rozsahu vyživovacej povinnosti otca voči maloletému M. došlo k podstatnej zmene v pomeroch či už na strane maloletého M., ktorý je starší o 5 rokov, od septembra 2015 študuje na strednej škole v 1. ročníku, učebný odbor kuchár, kde v rámci štúdia sa zúčastňuje bežných školských aj mimoškolských aktivít a vo voľnom čase hrá futbal, v dôsledku čoho aj jeho výdavky spojené s uspokojovaním jeho odôvodnených potrieb sú vyššie, ako aj na strane jeho rodičov, ktorým od poslednej úpravy v rozsahu vyživovacej povinnosti zanikla vyživovacia povinnosť k spoločnej dcére P. a ďalej v prípade matky maloletého spočívajúcej najmä v tom, že táto je po ukončení riadnej materskej dovolenky bez príjmu, keďže z dôvodu zabezpečenia starostlivosti o jej ďalšie maloleté dieťa (mal. D. C., nar. X. G. XXXX), ktoré nie je možné z kapacitných dôvodov umiestniť v predškolskom zariadení, čerpá neplatenú materskú dovolenku a v prípade otca zmenu v pomeroch spočívajúcu najmä v tom, že tento bol v období rozhodnom pre posúdenie jeho osobných a majetkových pomerov a to najmä schopnosti platiť výživné dobrovoľne nezamestnaný a tak bolo potrebné na neho hľadieť ako na osobu, ktorá je schopná dosiahnuť priemernú mzdu zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky, ktorá v roku 2014 dosiahla úroveň 858 eur, z ktorej sumy potom bolo potrebné vychádzať pri určení výživného. V prípade posudzovania možnosti a schopnosti výživou povinných rodičov súd prihliadol na nárast výdavkov potrebných na uspokojovanie ich osobných potrieb podmienených celkovým nárastom ich životných nákladov za sledované obdobie, zohľadnil skutočnosť, že matka maloletého poberá len rodinné prídavky na 2 deti v sume 47,04 eur mesačne a iný príjem nemá, s tým, že spolu s oboma maloletými deťmi a manželom dosahujúcim priemerný čistý mesačný príjem vo výške 386 eur a poberajúcim starobný dôchodok v sume 324,05 eur mesačne žije v spoločnej domácnosti v rodinnom dome v A., ktorého vlastníčkou je mal. D., ako aj, že otec maloletého je naďalej rozvedený a okrem vyživovacej povinnosti k mal. M. má vyživovaci

povinnosť k mal. J. L., nar. XX. L. XXXX, žije v spoločnej domácnosti so svojou partnerkou J. L., zamestnanou s priemerným čistým mesačným príjmom cca 1.100 eur, ktorá má vyživovaciu povinnosť k vyššie citovanému maloletému J., ako aj k plnoletému synovi, s ktorým žijú v spoločnej domácnosti v rodinnom dome patriacom do ich podielového spoluvlastníctva, ktoré zmeny vyústili k potrebe zmeny pôvodného rozhodnutia súdu ktorým bolo určené výživné na mal. M. zo strany jeho otca a to v súlade s ust. § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine. Pri rozhodovaní o rozsahu vyživovacej povinnosti otca k mal. M. riadne posúdil možnosti a schopnosti oboch rodičov prispievať na výživu maloletého, ako aj jeho odôvodnené osobné potreby a v súlade s ustálenou súdnou praxou určil výživné zo strany otca v rozsahu nevyhnutnom na krytie nákladov potrebných na uspokojovanie osobných potrieb maloletého, zohľadniac aj finančný príspevok zo strany matky maloletého, jej osobnú starostlivosť o maloletého kompenzujúcu z časti finančný príspevok zo strany otca, ako aj sumu rodinných prídavkov vyplácaných na maloletého matke. U otca prihladol na jeho náklady spojené s uspokojovaním jeho osobných potrieb ako sú náklady na bývanie (odplata za energie) ako aj náklady na obstaranie si bývania (na ktoré nie je možné prihladiť v plnej výške splátok úveru, nakoľko vyživovacia povinnosť k deťom má prednosť pred ostatnými výdavkami výživou povinného rodiča a uspokojovanie bytových potrieb je možné zabezpečiť aj nájmom bytu, kde takto vzniknuté náklady sú nižšie, ako náklady spojené s kúpou prípadne postavením domu nehovoriac o tom, že otec nadobudol hmotný majetok ktorý užíva a teda sa zvýšil jeho životný štandard). V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že v zmysle ustálenej súdnej praxe má vo všeobecnosti výživné (na všetky výživou oprávnené osoby) zo strany výživou povinného rodiča predstavovať 20% až 30% zo sumy jeho čistého príjmu (čo by v prejednávanej veci pri 25% predstavovalo výživné okolo 214 eur mesačne), pričom však v každom konkrétnom prípade je potrebné zohľadniť skutočné možnosti a schopnosti každého z rodičov a skutočne odôvodnené potreby posudzovaného dieťaťa. V tejto súvislosti potom odvolací súd dodáva, že „výživou“ dieťaťa na ktorú obidvaja rodičia prispievajú sa pritom rozumie obstarávanie resp. uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný, telesný a duševný rozvoj dieťaťa nevyhnutným aj náklady potrebné na uspokojovanie jeho bytových potrieb. Súd prvého stupňa potom správne zvýšil výživné zo strany otca na mal. M. z doterajších 50,- eur mesačne (ktorá suma už v žiadnom prípade nezodpovedala možnostiam a schopnostiam rodičov a najmä odôvodneným potrebám maloletého vzhľadom na jeho vek 16 rokov a tomu zodpovedajúce náklady potrebné na uspokojovanie jeho osobných potrieb a naplnenie jeho práva podieľať sa na životnej úrovni jeho rodičov) na sumu 120,- mesačne a to od 19. februára 2015, kedy matka podala návrh na zvýšenie výživného a maloletý M. následne začal navštevovať 1. ročník strednej školy, v dôsledku čoho bolo možné konštatovať jednoznačný nárast výdavkov spojených s uspokojovaním jeho osobných potrieb. Správnym bolo aj rozhodnutie súdu prvého stupňa o nedoplatku otca na zročnom výživnom za obdobie od účinnosti úpravy do vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý vzhľadom na jeho výšku (235 eur) správne v súlade s ust. § 160 O.s.p. povolil otcovi zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach po 10 eur splatných spolu s bežným výživným po právoplatnosti rozsudku pod hrozbou straty výhody zo splátok, zohľadniac výšku dlhu, ako aj platobnú schopnosť otca maloletého vzhľadom na jeho osobné a majetkové pomery.

Pokiaľ ide o odvoláciu námietku otca, že v čase keď mal pozastavenú živnosť sa nezaevidoval na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie z dôvodu, aby mohol vo vykonávaní živnosti kedykoľvek pokračovať a okrem toho to považoval za zbytočné, nakoľko prácu si hľadal sám a nevznikol mu nárok na dávku v nezamestnanosti je potrebné uviesť, že táto nebola dôvodná, nakoľko pri posudzovaní osobných a majetkových pomerov rodičov a ich schopnosti prispievať na výživu maloletých detí súdy zásadne vychádzajú z priemerného mesačného príjmu, ktorý zisťujú u výživou povinného rodiča za dlhšie časové obdobie (zvyčajne za kalendárny rok), aby sa tak vytvoril objektívny obraz o schopnosti rodiča prispievať na výživu svojich detí ako tomu bolo aj v tomto prípade, keď súd prvého stupňa zisťoval príjem otca za obdobie od januára 2014 do 29.7.2015, teda za obdobie presahujúce kalendárny rok, z ktorého dokazovania potom dospel k správne záveru o jeho predpokladanej schopnosti dosiahnuť priemernú mesačnú mzdu zamestnanca v hospodárstve o výške 858 eur a to vzhľadom aj na to, že otec maloletého nepreukázal a ani len netvrdil, že by bol zamestnaný na trvalý pracovný úväzok, ale práve naopak, z dokazovania vyplynulo, že bol dobrovoľne zamestnaný a teda nebol hlásený na príslušnom úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, z čoho je možné predpokladať aj vzhľadom na jeho životný štandard a ďalšiu vyživovaciu povinnosť, že dosahoval príjem minimálne taký, ako ho dosahovali zamestnanci v hospodárstve Slovenskej republiky v roku 2014. Krátkodobý pokles prípadne výpadok (rovnako tak aj nárast) príjmu výživou povinného rodiča (ako to dokladoval aj otec maloletého vo svojom odvolaní) automaticky totiž neznamená potrebu zmeny rozhodnutia súdu o určení rozsahu vyživovacej povinnosti rodiča voči maloletému dieťaťu. Nedôvodnou bola aj námietka otca o neochote matky maloletého zamestnať sa, nakoľko aj v tomto prípade ako vyplynulo z rozhodnutia súdu prvého

stupňa tento pri určení výživného na mal. M. zohľadniac terajšiu finančnú situáciu matky, ako aj jej osobné a majetkové pomery vychádzal z toho, že aj matka maloletého je povinná prispievať na výživu mal. M. minimálne sumou 60 eur mesačne a zostávajúcich 60 eur finančného príspevku otca je povinná kompenzovať svojou osobnou starostlivosťou o maloletého.

V závere odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa sa tiež dostatočným spôsobom vypořiadal s námietkami uplatnenými otcom dieťaťa a vzhľadom na to, že otec dieťaťa ani v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by bolo potrebné osobitne zhodnotiť, a na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť, odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na dôvody obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, keď tento správne v súlade s ustanovením § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. rozhodol i o náhrade trov konania.

Zároveň však musel nariadiť súdu prvého stupňa vykonanie opravy zrejmej nesprávnosti v záhlaví takéhoto rozsudku.

Podľa § 164 vety prvej a tretej O.s.p. súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zjrejmé nesprávnosti. O oprave vydá opravné uznesenie, ktoré doručí účastníkom.

Nakoľko z obsahu spisu je zrejmé, že v prejednávanej veci bol na zastupovanie maloletého ustanovený ako kolízny opatrovník Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky (tu pozri uznesenie z 21. apríla 2015 č.k. 12P/45/2015-32) avšak v záhlaví rozsudku je uvedený Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, odvolací súd podľa posledne citovaného ustanovenia v spojení s ustanovením § 222 ods. 3 O. s. p. nariadil súdu prvého stupňa odstrániť uvedenú zrejmu nesprávnosť nachádzajúcu sa v záhlaví napadnutého rozsudku za účelom nápravy pochybenia súdu.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.